

J. Wolfhagen:

Friday is an evening of
Kommandir Weuch's

Fredroy:

Wagge Betrykninger
angaaende

Fleedens Mobilisering
m. m.

22. 11. 1927.

Odeløyskapt. Wolffhagens Gudlay.

22/11, 27

I sit første Foredrag klarlagde Kommandør Wenck, hvorledes Kommandøren som Eskadrechef tænkte sig at ville manøvrere og kæmpe, saafremt den danske Eskadre, der marcherer samlet Nord om Sjælland til Store Bælt, undervejs i Kattegat møder en overlegen fjendtlig- og der er her tænkt tysk- Eskadre. Under Overvejelserne og ved at undersøge forskellige Fremgangsmaader er Kommandøren kommet til det Resultat, at den eneste hensigtsmæssige Manøvre i det paakommende Tilfælde er at dreje 16 Streger med Styrken og samtidig deployere Undervandsbaadene for at søge at trække Fjenden hen over Undervandsbaadsfelterne.

De Undersøgelser, som fører til dette Resultat, fremførte Kommandøren i det første Foredrag, af hvilket det ^{forekommer} - det mig - ganske klart og tydeligt fremgaar, at denne Manøvre er den eneste rigtige, som har Udsigt til, dels at den danske Styrke kan naa Sundet, dels at give Undervandsbaadene Angrebschancer.

Kommandøren udviklede derefter nærmere, hvorledes man paa bedste Maade skal deployere Undervandsbaadene for at give dem de største Angrebschancer.

Plan 3.

I det ene Exempel, som blev ledsaget af et Lysbillede, der viste de 2 Styrkers indbyrdes Bevægelser var anbragt 3 Undervandsbaade i Trekantformation med en indbyrdes Afstand paa 4 Sm og den forreste Baad i 6 Sm's Afstand fra Hovedstyrken, medens de 6 resterende Undervandsbaade fulgtes med denne. Af disse 6 Baade bliver 2 deployede samtidig med det 16 Stregers Drej, 2 efter 20^m og endelig 2 efter 40^m Forløb. De 3 forreste Baade er tænkt at dykke samtidig med Hovedstyrkens Drej.

Af disse 3 Baade ^{kommer} skulde kun den ene i sikker Angrebsposition, medens alle de andre 6 Baade ved at

trækkes med Hovedstyrken et Stykke i Overfladen og efterhaanden blive deployeret, dels i Overfladen, dels neddykket, alle faar Chancerne for Angreb, saaledes som Manøvrerne udførtes i det valgte Eksempel. Kommandør Wenck vil herigennem bevise, at den af Kommandøren valgte Marchformation med alle Undervandsbaadene samlede ved Hovedstyrken er den heldigste, og at man ikke bør lade dem marchere flere Sml. foran for Styrken.

Jeg er i denne Henseende ganske enig med Kommandøren. Netop ved at deployere Baadene, efter at Dansk Styrke har begyndt Retraitten, vindes der saameget i Tid, at de kan naa ind i gunstig Angrebsposition. I det omtalte Eksempel er det endda tvivlsomt, om den forreste af de 3 Baade i Trekantformation^{en} kan vente med at dykke til Afstanden til Fjenden kun er 6 Sml. Sigbarheden er i Eksemplet valgt til 12 Sømil, altsaa fuld Sigbarhed, og skal denne Baad dykke tidligere end angivet paa Planen, bliver dens Angrebschancer fra at være tvivlsomme til at være 0.

Men ikke alene af den Grund vil det være rigtigst at lade Baadene blive ved Hovedstyrken. Saafremt de ikke er det, er man afskaaret fra at kunne give dem hurtige Ordre i pludselig opkommende Situationer, ligesom man er afskaaret fra at kunne give dem grundig Besked (mundtlig) om Situationen, Fjendens Position og Kurs samt eventuelle udførlige Oplysning^sordrer, hvis saadanne er ønskelige.

Desuden er de 3 paagældende Baade afskaaret fra at foretage indbyrdes Aftaler for deres neddykkede Bevægelser og Optræden, hvad de er i Stand til, naar de gaar sammen.

For de øvrige 6 Undervandsbaades Vedkommende gælder, at de alle er dykkede inden deres Afstand til Fjenden er gaaet ned til 13000 m eller ca. 7 Sml., og man kan vist rolig regne med, at Træffesandsynligheden overfor en Undervandsbaad paa de Afstande er ret ringe.

Saaframt alle 9 Baade havde været samlet ved Hovedstyrken, vilde de kunne være deployerede 3 og 3 paa til-

svarende Maade, idet den indbyrdes Afstand mellem Baadene i Angrebspositionen i Eksemplet er ca. 3 Sml. Den vilde i saa Fald være gaaet ned til ca. 2,5 Sml. hvilket er forsvarligt.

Mod den nævnte Deployeringsmaade kan maaske indvendes, at en eventuel fjendtlig Luftclairering, naar Baadene i nogen Tid følger Eskadren, vil være i Stand til at spotte Undervandsbaadene og meddele deres Pldsere til den fjendtlige Hovedstyrke, som derfor vilde være i Stand til at holde uden om Felterne. Men gør Fjenden dette, kommer han til Gengæld - saaledes som det omhandlede Eksempel viser - ikke paa Skudafstand af den danske Hovedstyrke i lang Tid selv med en Fartoverlegenhed paa 7 Knob (som i det foreliggende Tilfælde.) Da dette er hans Hovedmaal, kan man sikkert regne med, at han vil vælge sin Kurs saadan, at han snart kommer paa virksom Skudafstand.

For en Situation som den foreliggende, vil det derfor efter min Mening være det eneste rigtige, at holde Undervandsbaadene samlede ved Hovedstyrken og at deployere dem efterhaanden under Retraitens Begyndelse, saaledes som Kommandør Wenck ogsaa har bestemt i sine Eskadre-Krigsordrer, som omtaltes i Kommandørens andet Foredrag.

Påan 4 a.

Paa Plan 4 a viste Kommandøren en Sikringsformation, hvor en T-Gruppe eclairerede ca. 6 Sml. foran for Hovedstyrken, medens de 2 Krydsere havde Post 3 Sml. fra denne. Krydserne var ^{her} ledsaget af 2 Undervandsbaade. Denne Formation vil efter min Formening ikke byde de Undervandsbaade, der ledsager Krydserne nogen Fordel i Retning af Angrebschancer, idet Krydserne vil være nødsaget til at vende om og Undervandsbaadene til at dykke, naar Fjenden faas i Sigte. Selv om det kun er eclairerende fjendtlige Jagere, vil vore Krydsere ikke være i Stand til at optage Kampen med dem og tvinge dem tilbage for at føre Undervandsbaadene længere frem.

Disse vil derfor som før omtalt have bedre Chancer hvis de er sammen med de øvrige Undervandsbaade ved

Hovedstyrken.

Plan 4 b.

I Plan 4 b paaviser Kommandøren ogsaa nærmere dette idet kun 2 af de 4 fremskudte Undervandsbaade kommer i Angreb. Af de ved Skibsgruppen placerede Undervandsbaade kommer kun 2 af 3 straks deployerede Undervandsbaade i Angreb, medens senere deployerede Undervandsbaade alle kommer i Angreb.

For det her nævnte Eksempel, hvor Sigtbarheden kun er 3 Sømil er Resultatet altsaa ogsaa, at jo senere Deployeringen finder Sted, des større bliver Angrebschancerne.

Plan 8 a.

I de valgte Eksempler samt i flere af de øvrige Beregninger, Kommandør Wenck har benyttet i sine Foredrag med Hensyn til vore Skibes Farter, er for Undervandsbaadene regnet med Maximumsfarten. Jeg tror ikke, man skal være for optimistisk i den Retning, idet Egir-Baadene som jo nu alle er gamle næppe kan komme højere end 12 Knob, og desuden vil Motorerne sikkert ikke holde til mange Timers Sejlads med højeste Fart. Men til Gengæld vil en Undervandsbaad, hvis Dieselmotor skulde havarere altid kunne bjerge sig ved Dykning.

Men i det Store og Hele er jeg enig med Kommandør Wenck i den Maade, hvorpaa Undervandsbaadene placeres og deployeres, ligesom det maa forekomme indlysende, at Dansk Styrkes Manøvrer i det foreliggende Tilfælde, som ganske vist er en valgt Situation, men som selvfølgelig meget vel kan indtræffe, ikke kan udføres bedre paa anden Maade.

Det var derfor ogsaa noget vanskeligt at følge Orlogskaptajn Barfod i de Bemærkninger, han fremkom med efter det første Foredrag, idet Orlogskaptajnen bemærkede, at man ikke burde basere sig paa Undervandsbaadene.

Det forekommer mig, at Kommandør Wenck netop tydeligt og klart beviste, at det var den eneste Chance for, at Dansk Styrke fik Lejlighed til at trække sig tilbage

til Sundet, og den eneste Maade, paa hvilket det var muligt at foretage Angreb paa Fjenden, ^{der} navnlig med Undervandsbaadene Torpedoer. Kommandør Wenck havde i de tidligere nævnte Eksempler klart vist, at baade Forsøg paa at opnaa T- Position og paa "Ran an den Feind" vilde føre til fuldstændig Katastrofe i det foreliggende Tilfælde for den danske Eskadre.